

§ 180.

Vidner skulle, forinden de afgive Forklaring, saafremt ingen lovlig Hindring for deres Edfæstelse er tilstede, aflægge Ed, hvorved de love og sværge at ville udsige den rene Sandhed og Intet fordølge, som kan tjene til Sagens Oplysning. Forinden Eden aflægges, skal Rettens Formand indskærpe dem Edens Hellighed og betyde dem Straffen for Mened.

De Vidner, der allerede ved Forundersøgelsen ere edfæstede, afgive Forklaring i Henshold til den tidligere afslagne Ed.

§ 181.

Indsigelser enten fra Vidnets eller Overanklagerens eller den Anklagedes Side imod, at Edfæstelse finder Sted, paaskjendes af Retten.

Er et Vidne edfæstet, kan ingen Indsigelse fremsættes mod dets Afhørelse.

§ 182.

Overanklageren og den Anklagedes Forsvarer afhøre selv de af dem fremstillede Vidner. Saa snart et Vidne har besvaret et forelagt Spørgsmaal, kan Modparten nærmere udspørge det med Hensyn hertil; dog kan den, som fører Vidnet, modsætte sig Afhørelsen, naar hans egen Tilspørgsel om det paagjældende Punkt endnu ikke er tilendebragt. Naar et Vidnes Afhørelse er tilendebragt, kan Modparten, inden det aftræder, faae det underkastet en ny Afhørelse, hvortil den, som oprindelig har ført Vidnet, atter kan stille Modspørgsmaal.

§ 183.

Afviger et Vidnes Forklaring under Hovedforhandlingen fra dets Udsagn under Forundersøgelsen, bør det ved dertil sigtende Spørgsmaal søges bragt til at indrømme Afvigelsen og forklare Grundene til samme. Opnaaes dette ikke bliver det paagjældende Sted i Undersøgelseratterne at oplæse og foreholde Vidnet.

§ 184.

Efterat et Vidne er afhørt af Overanklageren og den Anklagedes Forsvarer, kunne Dommerne og Rævningerne stille Spørgsmaal til det,

hvilket ogsaa med Formandens Samtykke kan finde Sted under Afhørelsen. Det er navnlig Formandens Pligt, saafremt han finder Noget uklart eller ufuldstændigt i Vidnets Forklaring, at søge dette oplyst eller fuldstændiggjort ved selvstændige af ham stillede Spørgsmaal. Fremdeles kan den Forurettede med Hensyn til sin Erstatningspaaastand forelægge Vidnet dertil sigtende Spørgsmaal.

§ 185.

Alle de Spørgsmaal, der reise sig under Bevisførelsen angaaende Overanklagerens eller Forsvarerens Ret til at fremsætte Spørgsmaal eller Vidnernes Forpligtelse til at bevare dem eller med Hensyn til andre Bevisførelsen vedkommende Punkter, afgjøres af Retten.

§ 186.

Efter hvert Vidnes Afhørelse bør det Spørgsmaal forelægges den Anklagede, om han har Noget med Hensyn til den afgivne Forklaring at fremføre.

§ 187.

Naar et Vidne er afhørt, forbliver det tilstede under den senere Bevisførelse, indtil Formanden tillader det at forlade Retten. Dog kan han under enkelte Dele af Forhøret lade et eller flere Vidner midlertidigt aftræde. Formanden kan ogsaa lade den Anklagede føre ud, naar denne ved at henvende sig til Vidnerne søger at indvirke paa dem eller viser en forstyrrende og upassende Adfærd, og ikke efter en alvorlig Paamindelse afholder sig fra saadan Fremfærd.

§ 188.

Er en Anklaget under enkelte Dele af Forhøret aftraadt, bør han efter igjen at være indladt i Retsalen gjøres bekendt med det væsentlige Indhold af de under hans Fraværelse afgivne Forklaringer, idet derhos det i § 186 Forekrevne med Hensyn til samme bliver at tagttage.

§ 189.

Vidnerne maae ikke forelægge hverandre